

PONTALIK (2) *sb m*

Tekst nie oznacza ó; a pochylone.

pl N pontálíki (1). ◇ G pontálik(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Dem. od „pontał” (2) :

W połączeniach szeregowych (2): Nuż záfię czo owych nástáło dziwnych pontalikow/ feretow/ ímálcowánych láńcułżkow/ pŕtrych bieretkow z rozlicznemi czętkámi. RejZwierc 57v; Nuż owy rzezáne kábatki/ nuż owy pontaliki/ nuż owy záuwiśifte deliyki/ ieden drugiemu fię rownáiąc. RejZwierc 190v.

DDJ